

Aký otec, taký syn

Názov: Aký otec, taký syn

Autor textu a banneru: Tessa (2013)

Pairing: Albus/Scorpius + Harry Potter/Lucius Malfoy

Varovanie: slash/sex

Upozornenie: také nepravidelné drabblátka (alebo po mojom: kratik)

I. časť

Ginny vrhla pohľad cez preplnené nástupište a v momente, keď zbadala medzi tými všetkými hlavami jednu veľmi konkrétnu, jej obočie sa stiahlo a modré oči sa zlostne zablýskali.

„Mami, rozpučíš mi ruku,“ zašomral Al a vytrhol sa jej.

Ospravedlňujúco sa naňho usmiala. „Prepáč, zlatko. Prajem ti úspešný školský rok. Nedaj sa provokovať Jamesovi a nikdy sa nedaj nikým, za žiadnych okolností nalákať na sladké rečičky!“ ukončila trochu drsne svoj prejav, kým sa k nemu napokon s úsmevom naklonila a pobožkala ho na čelo.

Nevidela, ako Al pretočil očami, ale dívala sa za ním, pokým nenastúpil a kým sa nevyklonil z okna kupé, ktoré si zabral, aby jej zamával.

Rušeň zahvízdal, vypustil paru a rozbehol sa preč i s jej dvoma synmi. Mávala im ako o dušu, kým sa jej Rokfortský expres nestratil z dohľadu.

Napokon sa otočila a odkráčala preč bez toho, aby tým inkriminovaným smerom vyslala nejakú zakázanú kliatbu.

II. časť

Albus Potter sedel v knižnici a pracoval na úlohe z Herbológie. Mal svätý pokoj a istotu, že ho tu brat nenájde. Vážne pochyboval o tom, či James vôbec vie, kde sa knižnica nachádza.

Zamračil sa, keď začul z poslednej uličky medzi dvoma prepchatými regálmi zaznieť hlasy a započul niečo, čo sa mu rozhodne nepáčilo, i keď nezachytil všetko.

„...pobežíš sa žalovať svojmu mizernému tatkovovi?“

Al sa zamračil, keď sa vzápätí ozval pridusený, škodoradostný smiech a on sa neubránil zvedavosti.

Siahol po vlastnom prútku a zamieril tam.

Trevor Hollycomb, ktorému sekundoval Rob East a Tom Falck sa držali za brucho a smiali sa na Scorpiusovi Malfoyovi, ktorý mal na podlahe rozsypané knihy a na hlave totálne pankáčsky účes, žiariaci piatimi farbami.

Al na nich namieril prútek s nečitateľným výrazom v tvári a bez varovania použil kúzlo, ktoré ho kedysi naučil otec.

Odrazu sa tí traja iba chytili za zadky a zvrtili ako na povel, pretože im pod habitom vyrástli prasacie chvostíky. Všetci traja zajačali a okamžite sa dali na ústup.

Scorpius po ňom iba blysol pohľadom. Zohol sa, aby si pozbieral popadané knihy a bez slova odišiel.

Al si povzdychol. Namieril prútikom i naňho a nečujne čosi pošepol prv, než Malfoy opustil knižnicu.

Malfoy sa na zlomok sekundy zastavil, ale potom nerušene pokračoval v chôdzi. Al sa za ním díval, kým plavovlasý chlapec neopustil knižnicu.

III. časť

Neplánoval stať sa jeho tieňom. Akurát sa akosi ocitol vždy tam, kde sa objavil i on. Iba... zhoda náhod. Nič viac.

Al ho nenápadne sledoval spod ofiny dlhšej, akoby sa patrilo. Brko, ktoré zvieral v ruke krútil zamyslène v prstoch.

„Hej, spravil si si tam machuľu!“ štuchla doňho Rose jemne a ukázala na tmavú, rozmazanú škvrnku presne uprostred pergamenu.

„Sakra!“ zamrmlal a raz-dva to napravil jednoduchým kúzlom.

„Si v pohode?“ Rose si ho skúmavo premerala zvedavým pohľadom a nakukla mu ponad plece.

„Ale hej,“ zamrmlal. „Počula si, ku komu ma profesor Nott usadil na svojich hodinách?“

Rose pokrútila hlavou.

„K Malfoyovi. Asi si myslí, že mu pôjdem po krku, alebo také čosi,“ poznamenal a znova vrhol pohľad cez zelenú líuku k miestu, kde sedel pod stromom plavovlasý slizolinčan.

Scorpius vzhliadol od vlastného pergamenu s neodbitným pocitom, že ho ktosi sleduje. Jeho oči prechádzali od jedného hlúčika študentov k druhému, od človeka k človeku, kým napokon nespočinuli na tmavovlasej hlave, ktorá sa nepatrne pohla.

Dobre, nedíval sa naňho, ale bol by prisahal, že... No nič. Možno sa mu to zazdalo.

Povzdychol si a odvrátil pohľad. „Nemožné,“ zamrmlal si sám pre seba sotva pohnúc perami a sklonil sa opäť k svojej práci.

IV. časť

Objal ho ešte len vypadol z kozubu. Al sa uškrnul a keď ho otec konečne pustil, skúmavo si ho prehliadol.

„Vyrástol si,“ poznamenal hrdo.

Al pokrčil nosom. „Hej, ale James je stále o niečo vyšší.“

Harry sa usmial a vzal ho okolo ramien. „Čo naňho povieš? Viem, že nie je taký krásny ako sme mávali vždy doma, ale..."

„Je suprový ocko, vážne," skočil mu do reči. „Ozdobíme ho?"

Harry prikývol a začal okolo vianočného stromčeka rozkladať škaľule s ozdobami. Aj s tými, ktoré mu vyrobil mladší syn, keď bol ešte len dieťaťom.

„Ty si ich nevyhodil?" užasol zelenooký chlapec, keď sa nimi prehrabával a vytáhoval vlastné výtvary na svetlo dňa.

„Akoby som mohol. Veď to sú hotové umelecké diela," odvetil a sledoval, ako sa jeho syn začervenal a vzápätí prevrátil očami, aby sa rozosmial.

oooOOOooo

„Piecť neviem, takže som niečo dokúpil. Ešte som to ani neochutnal," poznamenal zamyslene, keď si k nemu prisadol večer pred kozub.

Al sa načiahal po perníček a odhryzol si. „Sú fajn."

„Viem, že mama pečie skvele," dodal Harry vzápätí, pohrávajúc sa zamyslene s jedným z perníčkov.

„Ocko, viem, že sa domov nevrátiš, ale... to chceš naozaj ostať sám?"

Harry zažmurkal. „Mám predsa vás troch..."

V. časť

Al sa díval, ako si jeho otec rozbaľuje darčeky. On s tým práve skončil a mrzelo ho, že tu nie sú James s Lily.

Lenže ani sa nestihol spamätať a už sa teperili z krbu, ktorý sa odrazu rozhorel silnejším a oveľa zelenším plameňom.

„Veselé Vianoce, oci!" zakričali obaja naraz, oblečení ešte v pyžame a županoch a vrhli sa naňho, aby ho objali.

Al sa spokojne usmial. Vedel, že nech už otec dostal akékoľvek hodnotné dary, tento bol ten najkrajší zo všetkých.

James strelil po bratovi pohľadom a naklonil sa k otcovi. „Už sa pochválil?" opýtal sa pošepky a Harry sa k nemu nechápavo otočil.

„S čím sa mi mal pochváliť?"

„Nott ho presadil k Malfoyovi. A tiež si myslím, že Al je doňho."

Harryho zorničky sa rozšírili. „Do profesora Notta?“

James zagúľal očami a uškrnul sa. „Tesne vedľa,“ vyjachtal a sklapol, pretože sa doňho zabodli Alove zelené oči.

oooOOooo

Vonku bolo krásne, ale otec mlčal od chvíle, keď si o čomsi šuškal s Jamesom. Mal nepríjemné podozrenie...

„Páči sa ti Scorpius?“ opýtal sa ho otec odrazu a Al v sekunde očervenel.

„A keby aj?“ opýtal sa vzdorovito.

Harry si prehrabol vlasy rukami. Ginny aj z toho obviní jeho.

VI. časť

„Je mi ľúto, že s tebou nebudem,“ zahundral, keď si balil hnedú, koženú cestovnú tašku.

„Mame už určite chýbaš. Okrem toho, prázdniny sa ti pomaly končia a ona si ťa ani neužila,“ podotkol Harry.

„Za to si nepochybne užila Jamesa s Lily,“ uškrnul sa Al a hodil si do kufra posledný pár ponožiek. „Čo budeš robiť?“

Harry mykol plecami. „Neboj sa, nejako sa zabavím.“

„Pôjdeš k strýkovi Ronovi a tete Hermy?“

„Možno,“ odvetil vyhýbavo. Načo ho znepokojovať tým, že ostane sám doma, dá si z toho vaječného koňaku, ktorý mu poslal Artur a bude prepínať kanály na telke, kým pri nej napokon nezaspí?

Al si povzdychol a chvíľu si hrýzol peru. Potom naňho pozrel a trochu sa zamračil. „Vieš, že mama si niekoho našla? Randí s ním už skoro rok.“

Harry nepatrne prikývol. Nebol si istý, či je Colin pre jeho ex vhodným partnerom, ale zjavne im to spolu klapalo.

„Neostávaj sám len preto, že to tak považuješ za správne. Ved' na tom nie je nič zlé, že ho máš rád.“

Harry otvoril ústa, ale znova ich zavrel bez toho, aby čosi povedal. Merlin, jeho syn bol taký vnímavý...

„Ocko? Máš ho rád, však?“

Chvíľu trvalo, kým aspoň prikývol.

VII. časť

V tmavej miestnosti, kde sa ozýval iba pukot ohňa sa rozľahol sotva počuteľný zvuk premiestnenia. Postava nehybne ležiaca v posteli sa pretočila na bok a sivé oči sa naňho neveriaco upreli. Ich pohľady sa stretli a zakliesnili do seba.

Vyzliekal sa a pomalým krokom sa k nemu približoval. O pár minút a celkom nahý, pred ním zastal v napätom očakávaní.

Keď sa muž v posteli posunul a odhrnul prikrývku, Harry si vydýchol úľavou a vyliezol si k nemu.

Pár minút ležali vedľa seba. Len tak, iba na seba hľadiac.

A potom si ho muž pritiahol do náručia a vzal mu tvár do dlaní. Sklonil sa k nemu a konečne ho pobožkal. Po takom dlhom čase...

oooOOOooo

Harry sa zachvel rozkošou, keď vstupoval do rozhorúčeného tela, hebkého a poddajného, pripraveného len a len preňho. Usmial sa, zahryzol si do spodnej pery a zaklonil hlavu v čírom pôžitku.

Muž pod ním zastonal a načiahol sa po ňom. Jeho ruky mu pohladili boky a sklízli na zadok. S posledným prudkým prírazom vyvrcholil a Harry ho nasledoval.

Odbila polnoc a obloha sa rozžiarila farebným ohňostrojom.

Harry sa mu vyčerpane zvalil do náručia. „Šťastný nový rok, Luc.“

„Aj tebe, láska,“ zamrmlal muž a mocne ho objal.

VIII. časť

Albus sa mračil. Ale nebolo to sústredením, ako by si ktokoľvek z náhodných pozorovateľov mohol pomyslieť. Ani hnevom, lebo sedel po boku Scorpiusa Malfoya. Mračil sa len preto, lebo sa zo všetkých síl snažil nezízať.

Ak si profesor Nott pochabo myslel, že po sebe tí dvaja vyštartujú a predvedú im parádne divadlo, za ktoré by mohol obom fakultám strhnúť body, škaredo sa zmýlil.

Teda... v niečom určite.

Al mal vážny problém a to vedel od prvého momentu, kedy Scorpiusa stretol s jeho matkou už vo svojich piatich rokoch. Ostal naňho fascinovane zízať v hračkárstve.

Ostatné roky sa to iba zhoršovalo. A nepomohlo tomu ani to, že sa dozvedel o niekdajšej rivalite ich otcov a o romániku svojho otca so Scorpiusovým... no, starým otcom.

Mamu z toho skoro porazilo a nechýbalo veľa, aby neprekliala celú tú plavovlasú rodinu. Rozvod nebol o nič krajší, lebo mama vinila otca i z toho, za čo samozrejme nemohol.

Al si uvedomoval už vtedy, vo svojich jedenástich, že to jeho ocko nikdy nemal ľahké.

Zo všetkých síl sa snažil tomu nádhernému plavovlasému mámidlu vyhnúť, ale čím viac sa snažil, tým viac sa jemu a Scorpiusovi križoval cesty.

Na koho sa mal teda hnevať? Na tvrdohlavý osud?

IX. časť

Plesol ho po ruke a on naňho vyjavene pozrel. „Dávaj pozor, inak vyletíme do vzduchu," zašepkal mu do ucha a vhodil do elixíru pár bylín. Tých, ktoré len nedávno nadrobno nakrájal. Al si z nejakej neznámej príčiny nemohol spomenúť, akej.

Civel do tých najkrajších očí, aké kedy videl a premýšľal nad tým, čo vlastne chcel, keď...

„Nejaký problém?"

Ostrý hlas profesora Notta ho vrátil do reality. „Žiadny, pán profesor," odvetil poslušne, dokonca si odpustil vzdorujúci pohľad.

„Pán Malfoy?" obrátil svoju pozornosť na študenta svojej fakulty, ale Scorpius tiež iba pokrútil hlavou.

„Žiadny problém, pán profesor," odpovedal a vymenil si s ním krátky pohľad. Potom vzal do ruky varešku a podal ju Alovi.

Ich prsty sa náhodne dotkli a ich pohľady sa znova stretli. Al si zahryzol do pery, len aby mu z úst neunikol zradný povzdych, ktorý by prezradil viac, akoby bol rád...

Deväťkrát proti smeru hodinových ručičiek, prečítal si mlčky, iba očami na konci strany v učebnici a zamiešal elixír, na ktorom pracovali po dvojiciach.

Nott práve káral niekoho z jeho spolužiakov v zadnej časti učebne, ale on nemal najmenšiu chuť otočiť sa a zistiť, kto si vyslúžil jeho *milú* pozornosť.

„Musíme sa pohovárať," pošepol a Scorpius chytrou prikývol.

X. časť

Al bol nervózny. Sedel na tribúne, pozoroval tréning slizolinského metlobalového družstva a uvažoval nad tým, čo mu vlastne povie.

V šestnástich nebolo také ľahké skrývať svoje city, ale to zase ani v jedenástich. No teraz sa pretavovali do vzrušenia, ktoré raz mohol niekto nedopatrením odhaliť.

Spozornel, keď zistil, že sa objekt jeho záujmu díva priamo naňho. A pocítil zradný rumenec, ktorý sa mu ako na povel nahnul do tváre. Nebol však schopný uhnúť pohľadom. Urobil to až Scorpius, pretože ho upútala ohnivá strela, po ktorej vyštartoval jeho spolužiak a veľmi tesne ho minul.

Al zadržal dych, kým plavovlasý mladík naberal rovnováhu.

„Ako dobre, že ja som tomu šialenému športu neprepadol," zamrmal si popod nos, rád, že má pod nohami pevnú zem.

oooOOOooo

Neuveriteľné. Páčil sa mu aj takýto. Ušpinený od blata a spotený...

„Nesprchoval si sa."

Až potom si uvedomil, že to skonštatoval miesto toho, aby to formuloval ako otázku.

Scorpius iba pobavene nadvihol obočie a kývol mu, aby ho nasledoval. „Tak čo si to chceš?" spýtal sa a celý ten čas sa nenápadne obzeral, či ich náhodou niekto nešpehuje.

„Ja..." začal nesmelo. „Je to osobné a tak trochu..."

Scorpius ho odrazu zatahol do tmavého kúta a natlačil na stenu skleníka.

XI. časť

Al vytreštil oči, keď sa ich pery na krátko spojili. Celkom nečakane, nie však nevíthane.

Scorpius sa odtiahol a zadíval sa naňho rovnako rozšírenými očami, ako boli i jeho zelené. Zjavne čakal, ako Al zareaguje.

Chvíľu trvalo, kým Albusovi naskočil mozog, ale napokon sa nesmelo pousmial a zdvihol ruku. Pohladil Scorpiuma po líci a potom ho objal. O niečo málo vyšší mladík jeho objatie váhavo opätovoľ.

„Ako si vedel, o čom sa chcem s tebou zhovárať?" opýtal sa užasnuto Al, keď sa po chvíli pustili.

Scorpius sa uškrnul. „Si priehľadný ako hladina Čierneho jazera."

Al sa rozosmial. „To ti pekne ďakujem."

Scorpius mykol plecom. „Nie je za čo," odpovedal šeptom a tiež zdvihol ruku, aby ho pohladkal. Nikdy predtým nič podobné neskúsil. „Nedokázal som ťa pustiť z mysle od chvíle, čo som ťa prvý raz uvidel. Myslel som, že som sa zbláznil."

V Alovom výraze sa odzrkadlil vnútorný zmätok i úžas naraz. „A to som uvažoval nad tým, či máme vôbec niečo spoločné."

Scorpius sa uškrnul. „Zjavne viac, ako si myslíme. Čo tak pre začiatok trochu spoločného učenia sa?“

„Rád. Nebude ti prekážať, ak nás spolu uvidia?“

„A tvoj brat?“ oplatil mu Scorpius, ale Al sa iba uškrnul.

„Tak pod.“

XII. časť

Al sa usmieval širokánskym úsmevom a nebolo celkom zrejmé, komu patrí. Teda, pre ostatných... Scorpius však vedel, že je jeho. Len jeho.

Rokfort bol plný na prasknutie. Promovaní študenti, ich hrdí rodičia a najbližšia rodina, pozvaná pri príležitosti udeľovania titulov M.L.O.K.

Obaja sa hrdili červenými diplomami a obe rodiny boli právom pyšné.

Al si sadol na miesto, po Scorpiusovom boku a prial si, nech ten ceremoniál už skončí. „Kedy im to povieme?“

„Dnes. Ako sme sa dohodli. Aj tak by to zistili. Skôr, či neskôr.“

„Dobre,“ povzdychol si, usmial sa a veľmi nenápadne ho chytil za ruku. Scorpius mu ju stihol v dlani. Keby bolo po jeho, spravil by náležitý rozruch. Mal sto chutí vtiahnuť si Albusa do náručia a pobozkať ho takým spôsobom, aby nikto nepochyboval o tom, čo k tomu brilantnému čarodejníkovi cíti a komu patrí nielen jeho myseľ a srdce, ale... pár týždňov i jeho nádherné telo.

Al si však zachoval chladnú hlavu. Predpokladal, že jeho matka bude zúriť a tiež, že by pokojne vyvolala škandál, ktorý by Scorpiusova rodina neocenila. Zvlášť, keď sa pred časom zbavila jedného. Chvíľu trvalo, kým verejnosť rozdýchala správu, že Harry Potter žije s Luciusom Malfoyom, ctihodným predsedom Wizengamotu.

Ostávalo im dúfať...

XIII. časť

Harry sa tváril pokojne. Ved' už pred časom mu niečo naznačil jeho starší syn, James. A teraz tu sedel ako na klincoch a čakal.

A nemusel čakať dlho. Ginny skutočne vybuchla.

„Ty si to vedel!“ obvinila ho a prešpikovala ho nasupeným pohľadom, ktorý ho mal pôvodne určite uškvariť na mieste. „Mohla som to tušiť! Máš naňho zlý vplyv! Mala som žiadať, aby ti zakázali stýkať sa s mojimi deťmi!“ ziapala ako nepričetná.

„Sú to i moje deti, Gin a ty nemáš žiadne právo..."

„Porodila som ich! Ja som ich vychovala a snažila sa, aby z nich vyrástli normálni a slušní..."

I on jej skočil do reči. „Chceš naznačiť, že ja nie som normálny?!"

„Áno!" zvraskla, červená v tvári.

„Hm, hm," odkašľal si Colin a stojac za svojou manželkou, jemne jej stisol plece. „Reaguješ prehnane, miláčik," upozornil ju jemne.

„Prehnane?!" vyprskla a on s tým svojím bohorovným pokojom prikývol.

„Sadni si. Hneď!" prikázal pevným hlasom a Harry mu iba pohľadom mlčky poďakoval.

„Harry je možno homosexuál, ale s tým, čo cíti Albus nemá nič spoločné," dohovárал jej.

„Ale..." chcela protestovať, no zarazil ju.

„Je slobodný, bystrý a úžasný. S milujúcim srdcom, ktoré má po tebe. A to si vybralo. Podľa seba."

XIV. časť

„Mrzí ma, že som ti zničil život. Že som ťa sklamal a..."

Odbila ho mávnutím ruky. Povzdychla sa a sklonila hlavu, aby si na chvíľu ukryla tvár v dlaniach. Vyzerala tak vyčerpane.

„Neospravedlňuj sa," povedala a pozrela naňho konečne bez tej zatrpknutosti a zášte. „Priznávam, že som sa správala ako fúria, ale to sklamanie a pocit, že som zlyhala, že som si ťa nedokázala udržať, že som ti nemohla dať to, čo si potreboval, že..." zmlkla, keď jej preskočil hlas a brada sa jej zachvela.

Modré oči sa naplnili slzami, ale ona si prekryla tvár rukou. „Stavanie si vzdušných zámkov nikdy nebolo mojou doménou," usmiala sa nakrivo.

Podišiel k nej a objal ju. Poddala sa. Omotala okolo neho štíhle paže a oprela si hlavu o jeho plece. „Som zlá matka, ak chcem pre svoje deti len to najlepšie?"

Usmial sa. „Nie. Si výborná matka. Ale tak ako Albus, i Lily a James majú svoju vlastnú predstavu toho, čo je pre nich to pravé a dobré. A Al... to našiel práve v Scorpiusovi. Pokojne ma z toho môžeš viniť, nebudem ti to mať za zlé."

Pokrútila hlavou a usmiala sa. „Nie, dosť bolo zlej krvi. Sme predsa rodina. Už žiadne výčitky."

XV. časť

„Ty chceš ísť vážne na Krkonošskú akadémiu?“ zvolal prekvapene Draco a pozrel na syna ponad bohato prestretý stôl.

„Sú tam najlepší profesori, čo sa týka herbológie a ako iste vieš, učí tam aj tvoj krstný otec, Severus. Kam inam by som mohol ísť, ak sa chcem stať špičkovým majstrom v elixíroch?“

Draco otvoril ústa. V jeho veku bol na rozdiel od Scorpiusa hrozne nerozhodný. „Aha,“ zamrmlal a pozrel na manželku, ktorá mu prekryla ruku svojou dlaňou.

„Ja si myslím, že je to výborný nápad. Aspoň s Albusom získate... tým odlúčením istý... odstup. Podľa mňa, diaľka vášmu vzťahu iba prospeje.“

Scorpiusov výraz tváre zväžnel. „Zabudol som sa vám zmieniť, že Al tam ide študovať tiež.“

Draco sa uchechtol a Lucius sediaci vedľa svojho vnuka schoval svoj úsmev do ľanového obrúska, ktorým si práve otieral ústa.

Astéria mala v tvári presne ten výraz, ktorý ho vždy dokázal pobaviť.

„Ach iste, spomínam si,“ podotkol Lucius, akoby nič. „Harry čosi spomínal. Bude sa venovať herbológii a obrane proti čiernej mágii. Je nadaný v jednom i v druhom.“

„To nepochybne,“ súhlasil Draco. „Mal to po kom zdediť.“

Lucius uznanlivo prikývol. „Aký otec, taký syn.“

A Draco sa drzo uškrnul. „Ani nevieš, akú máš pravdu, ocko.“

❖ *Koniec* ❖